Quelle: http://manuscripta.at/?ID=940
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

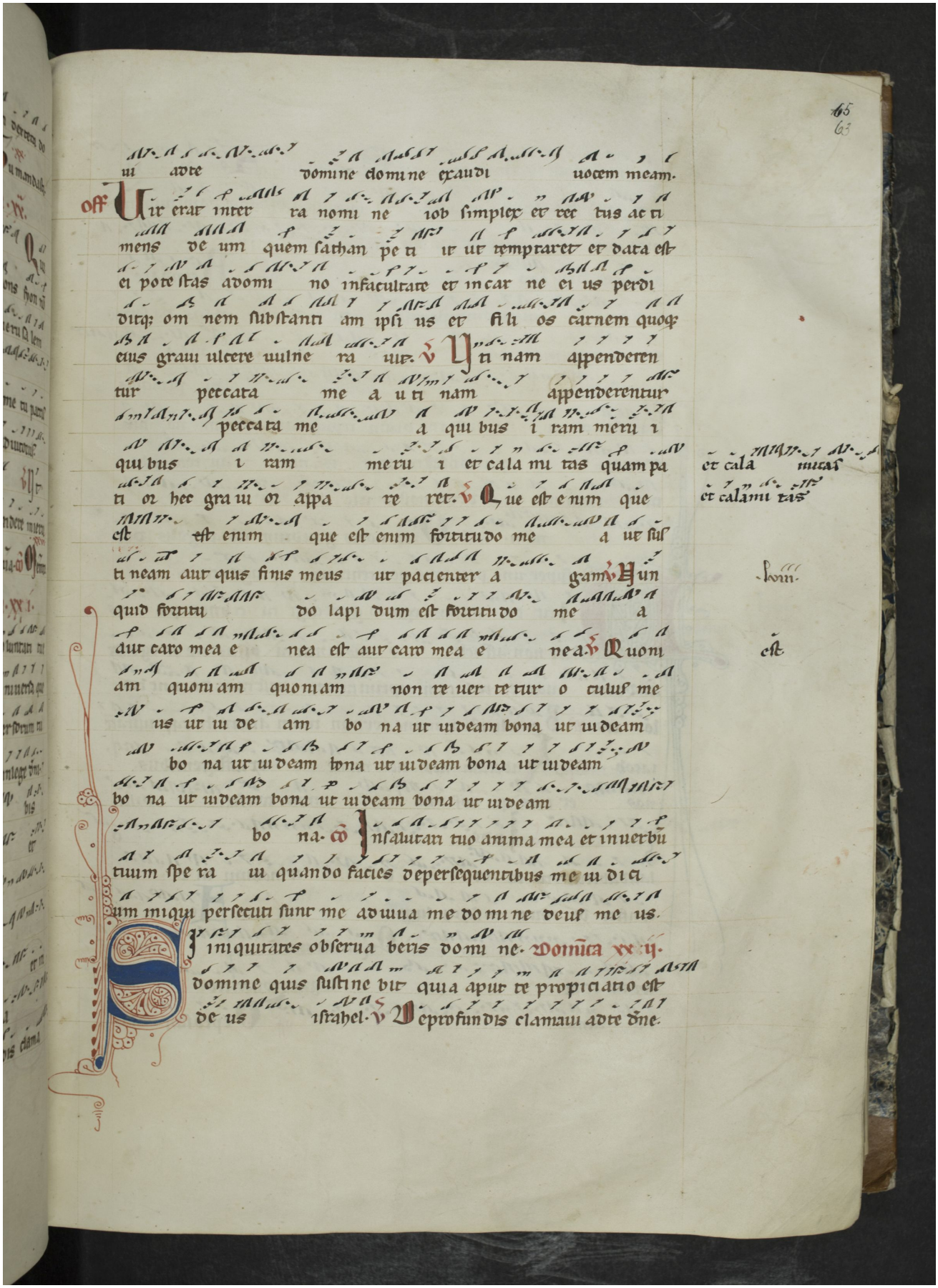

65
63

ui adte domine domine exaudi uocem meam.

off: Uir erat inter ra nomi ne iob simplex et rec tus ac ti
mens de um quem sathan pe ti ir ut temptaret et data est
ei pote stas adomi no infacultate et in car ne ei us perdi
ditq; om nem substanti am ipsi us et fili os carnem quoq;
eius grau ulcere uulne ra uit. ℣ Ut nam appenderen
tur peccata me a u ti nam appenderentur
peccata me a qui bus i ram meru i
qui bus i ram meru i et cala mi tas quam pa et calá mitas
ti or hec gra ui or appa re ret. ℣ Que est enim que et calami tas
est est enim que est enim fortitudo me a ut sus
ti neam aut quis finis meus ut pacienter a gram. ℣ Un Sonn.
quid fortitu do lapi dum est fortitudo me a
aut caro mea e nea est aut caro mea e nea. ℣ Quoni est
am quoniam quoniam non re uer te tur o culus me
us ut ui de am bo na ut uideam bona ut uideam
bo na ut uideam bona ut uideam bona ut uideam
bo na ut uideam bona ut uideam bona ut uideam
bo na. ℣ Insaluran tuo anima mea et in uerbu
tuum spe ra ui quando facies de persequentibus me ui di ci
um iniqui persecuti sunt me adiua me domine deus me us.
Iniquitates obserua beris domi ne. Domica xxiij.
domine quis sustine bit quia apud te propiciatio est
de us israhel. ℣ De profundis clamaui ad te dne.